

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 23 września 2019 r.

DIH-2.709.25.2019.PŁ

DECYZJA DIH-2 Nr 45/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.), art. 35 a pkt 9 lit. a i c, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 660), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 1668)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 12 sierpnia 2019 r., złożonego przez przedsiębiorcę [...] prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Jan – Trans [...], od decyzji Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 2 sierpnia 2019 r. nr PU.25.2019 wymierzającej ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z uwagi na to, że przedsiębiorca nie wystawił, a w konsekwencji nie przekazał i nie przechowuje świadectw jakości do paliw stałych wprowadzonych do obrotu od 5 listopada 2018 r. do momentu rozpoczęcia kontroli 14 czerwca 2019 r., co narusza obowiązki wynikające z art. 6c przywołanej ustawy,

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 19 sierpnia 2019 r. Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie złożone przez przedsiębiorcę [...] prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: Jan – Trans [...] wraz z aktami sprawy PU.8361.156.2019.JH.

Inspektorzy reprezentujący Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w dniach 14 - 18 czerwca 2019 r. działając na podstawie upoważnienia nr PU.8361.156.2019, przeprowadzili kontrolę dotyczącą przestrzegania obowiązku wystawienia, przekazywania i przechowywania świadectwa jakości paliwa stałego, o którym mowa w art. 6c ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 660, zwanej dalej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw) i kontrolę treści świadectwa jakości paliwa stałego określonego w art. 6d oraz przestrzeganie zakazu wprowadzania do obrotu paliw stałych o którym mowa w art. 7 ust. 7a ww. ustawy w składzie węgla przy ul. [...], należącym do przedsiębiorcy [...] prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Jan – Trans [...] (dalej także: „Strona” lub „Przedsiębiorca”).

W trakcie kontroli na podstawie oświadczenia osoby upoważnionej do reprezentowania Przedsiębiorcy ustalono, że sprzedaż węgla w kontrolowanym składzie opału przy ul. [...] rozpoczęła się 20 września 2018 r., zaś 14 czerwca 2019 r., wprowadzane do obrotu były następujące paliwa stałe:

- węgiel kamienny groszek czuk ecotec (8-25 mm) w ilości 19.300 kg, [...];
- węgiel kamienny kostka czuk w ilości 76.500 kg, [...].

Łączna wartość paliw stałych, wprowadzanych do obrotu 14 czerwca 2019 r., wynosiła [...] zł. Kopie faktur VAT potwierdzające zakup paliw stałych zostały dołączone do materiału dowodowego sprawy. Przedsiębiorca w trakcie kontroli przedłożył również 9 faktur potwierdzających zakup paliw stałych od momentu rozpoczęcia sprzedaży węgla do rozpoczęcia kontroli. Kopie ww. dokumentów załączono do akt kontroli.

Przedsiębiorca oświadczył, że:

- przedsiębiorstwo w składzie przy ul. [...], może zmagazynować maksymalnie 150 ton węgla;
- od momentu rozpoczęcia sprzedaży do 31 grudnia 2018 r. obrót paliwem stałym wyniósł 89.850 kg, a łączna wartość to [...] zł;
- od 1 stycznia 2019 r. do 14 czerwca 2019 r. obrót paliwem stałym wyniósł 86.570 kg, a łączna wartość to [...] zł.

Ponadto [...] oświadczył, że firma Jan – Trans [...] w punkcie sprzedaży przy ul. [...] nie wprowadza do obrotu flotokoncentratów, paliw niesortowanych oraz miazgi węglowej. Powyższe oświadczenia zostały włączone do akt kontroli.

Ustalenia dokonane przez Inspektorów reprezentujących Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej potwierdziły, że przedsiębiorca przestrzega zakazu wprowadzania do obrotu paliw stałych o którym mowa w art. 7 ust. 7a ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W toku kontroli na podstawie przedłożonych dokumentów oraz oświadczenia Przedsiębiorcy ustalono, że prowadząc działalność w zakresie wprowadzania do obrotu paliw stałych, które zgodnie z art. 1 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw są przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub

instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, że nie wystawiał i nie wydawał świadectw jakości dla wprowadzanego do obrotu paliwa stałego. Przedsiębiorca oświadczył, że podejmie niezwłoczne działania w celu rozpoczęcia wystawiania świadectw jakości dla węgla znajdującego się w ofercie firmy Jan – Trans [...]. W trakcie kontroli Przedsiębiorca uzyskał od dostawcy i przedstawił dokumenty potwierdzające jakość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego:

- potwierdzenie wyników badań z 23 stycznia 2019 r., wystawione przez Incolab Services Polska Sp. z o.o., [...] dotyczące paliwa stałego Coal Czuk Kostka 80-200;
- potwierdzenie wyników badań z 5 marca 2019 r., wystawione przez Incolab Services Polska Sp. z o.o., [...] dotyczące paliwa stałego Coal 8-25mm (from Chernogorsky 63-200 mm).

W dniu 18 czerwca 2019 r. został sporządzony i odczytany protokół kontroli, który Przedsiębiorca podpisał bez uwag.

Strona została prawidłowo pouczona o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2018 r., poz. 1930 z późn. zm., zwanej dalej: ustawą o Inspekcji Handlowej. Przedsiębiorca nie skorzystał z przysługującego mu uprawnienia.

Ponadto po zakończeniu postępowania kontrolnego 28 czerwca 2019 r. Przedsiębiorca przesłał do Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Białymstoku kopie dwóch opracowanych świadectw jakości dotyczących węgla kamiennego w sortymencie kostka oraz węgla kamiennego w sortymencie eko groszek wprowadzanych do obrotu przez firmę Jan-Trans [...]. Kopie ww. dokumentów zostały włączone do akt kontroli.

Pismem z 8 lipca 2019 r. Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35d ust. 1 pkt. 1, w związku z art. 35a pkt 9 lit. a i c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. Pismo zostało doręczone Stronie w dniu 11 lipca 2019 r.

Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Białymstoku wydał 2 sierpnia 2019 r., decyzję nr PU.25.2019 nakładającą na przedsiębiorcę [...] administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. a i c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z uwagi na to, że nie wystawił, a w konsekwencji nie przekazał świadectw jakości do paliw stałych wprowadzanych do obrotu od 5 listopada 2018 r. do momentu rozpoczęcia kontroli tj. 14 czerwca 2019 r., co narusza obowiązki wynikające z art. 6c ww. ustawy. W uzasadnieniu decyzji Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wskazał, że analiza zgromadzonego materiału dowodowego potwierdziła istnienie przesłanek do nałożenia kary pieniężnej o której mowa w art. 35a pkt 9 lit. a i c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ I instancji wskazał, że ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej wziął pod uwagę wartość paliw stałych

wprowadzonych do obrotu przez Stronę w roku 2018 czyli poprzedzającym rok kontroli, która wynosiła [...] zł. Ponadto organ uwzględnił fakt, że przedsiębiorca był kontrolowany po raz pierwszy, oraz że podjął działania naprawcze i opracował świadectwa jakości dla wprowadzanego do obrotu paliwa stałego. Kwota nałożonej kary pieniężnej 10.000,00 zł mieści się w dolnej wyznaczonej ustawowo granicy i jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń.

Przedsiębiorca pismem z 12 sierpnia 2019 r. odwołał się od decyzji nr PU.25.2019 z 2 sierpnia 2019 r. i zaskarżył ją w całości zarzucając naruszenie art. 35d ust. 1 i 4 w związku z art. 35a pkt 9 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz.U. z 2019 r., poz. 660) w sytuacji gdy uchybienie obowiązkowi wynikającemu z art. 6c ust 1 i art. 5c ust. 2 wynikało jedynie z braku znajomości nowych przepisów w zakresie obowiązku wystawiania świadectwa jakości oraz przekazywania jego potwierdzonej za zgodność z oryginałem kopii każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe. Strona wniosła o uwzględnienie odwołania i odstąpienie od nałożenia kary, ponieważ jej wysokość stanowi znaczną dolegliwość dla budżetu prowadzonej działalności, a stwierdzone uchybienia zostały wyeliminowane. Zdaniem Przedsiębiorcy odwołanie jest zasadne ponieważ przepis, który wprowadza obowiązek wystawiania świadectwa jakości i przekazywania każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe, kopii potwierdzonej za zgodność z oryginałem jest przepisem stosunkowo nowym, co do którego nie było prowadzonej kampanii informacyjnej. Ponadto niezwłocznie po powzięciu informacji Strona rozpoczęła realizację obowiązku, co powinno skutkować odstąpieniem od wymierzenia kary lub jej miarkowaniem poniżej poziomu wskazanego w ustawie.

Pismem z 29 sierpnia 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie odpowiedziała na otrzymane zawiadomienie.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 660, dalej zwanej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw), przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu. Niedopełnienie przedmiotowego obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw tj. wystawienia świadectwa jakości wprowadzanych do obrotu paliw stałych, w myśl art. 35a pkt 9 lit. a ww. ustawy podlega karze pieniężnej.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 18 czerwca 2019 r. (nr akt kontroli PU.8361.156.2019). Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż Strona nie wystawiała świadectw jakości i w konsekwencji nie wydawała nabywcom paliwa stałego potwierdzonej za zgodność z oryginałem kopii. Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w oparciu o powyższe ustalenie nałożył na Stronę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł.

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że powyższe rozstrzygnięcie jest słuszne i zgodne z prawem, bowiem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, niewątpliwie wynika, że strona nie wystawiała świadectw jakości i w konsekwencji nie przekazywała potwierdzonych za zgodność z oryginałem kopii nabywcom paliw stałych. Z treści przytoczonego uprzednio art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który nie realizuje obowiązku zapisanego w art. 6c ww. ustawy podlega karze pieniężnej. Organ odwoławczy stwierdził również, że wysokość nałożonej kary pieniężnej jest zgodna z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł,

- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ I instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej przyjął za podstawę wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez stronę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli czyli w okresie od 20 września 2018 r. do 31 grudnia 2018 r., która zgodnie z oświadczeniem przedsiębiorcy wyniosła [...] zł. Ponieważ ustalona wartość wprowadzonych do obrotu w roku 2018 paliw stałych nie przekroczyła kwoty 200.000 zł zasadnym było nałożenie na stronę kary w wysokości 10.000 zł, która zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie ustalił, że przyjęcie przez organ I instancji za podstawę wymiaru kary wielkości obrotu z działalności, który w okresie od 1 stycznia 2019 r. do 14 czerwca 2019 r. wyniósł [...] zł, ani przyjęcie wartości paliw stałych wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli, tj. kwoty [...] zł nie zmieniliby ustawowego zakresu wielkości kary pieniężnej. Organ odwoławczy rozpatrując ponownie sprawę uznał, że Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej słusznie uwzględnił dotychczasową działalność przedsiębiorcy tj. fakt, że była to pierwsza kontrola dotycząca przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Ponadto, uwzględniono rozpoczęcie przez przedsiębiorcę postępowania naprawczego mającego na celu wprowadzanie do obrotu paliw stałych zgodnie z obowiązującymi przepisami. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie uznał wymierzenie kary pieniężnej w wysokości 10.000,00 zł czyli w dolnej granicy zakresu przewidzianego przez ustawę za słuszne i zgodne z prawem.

Odnosnie odwołania z 12 sierpnia 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów informuje, że w treści ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 660) nie istnieje przepis art. 5c. W związku z powyższym po przeanalizowaniu treści odwołania organ odwoławczy przyjął, że w treści zarzutu powinien być wymieniony przepis art. 6c ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że sformułowany w odwołaniu Strony zarzut naruszenia art. 35d ust. 1 i 4 w związku z art. 35a pkt 9 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w sytuacji gdy uchybienie obowiązkowi wynikającemu z art. 6c ust. 1 i art. 6c ust. 2 tejże ustawy wynikało jedynie z braku znajomości nowych przepisów, jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po rozpatrzeniu odwołania stwierdził, że art. 35d ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw

wskazuje organy uprawnione do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej z tytułu naruszenia przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, są to:

- Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w stosunku do podmiotów o których mowa w art. 35a w pkt. 9 i 10 ww. ustawy czyli przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi: nie wystawia świadectwa jakości albo wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym, albo nie przekazuje kopii świadectwa jakości podmiotowi, który nabywa paliwo stałe oraz przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2 przywołanej ustawy, oraz z przeznaczeniem innym niż określone w art. 1 ust. 2, który wbrew obowiązkowi nie przechowuje kopii dokumentów, o których mowa w art. 6b ust. 1 tejże ustawy. Przepisy art. 35a pkt 1-6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, nie znajdują zastosowania w niniejszej sprawie, ponieważ dotyczą podmiotów wprowadzających do obrotu paliwa ciekłe.
- Prezes Urzędu Regulacji Energetyki w stosunku do podmiotów realizujących Narodowy Cel Redukcyjny, które naruszyły obowiązki wymienione w art. 35a pkt 7 i 8.

Z materiału dowodowego Strona jest przedsiębiorcą wprowadzającym do obrotu paliwa stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawiał świadectw jakości i nie przekazywał ich kopii nabywcom tego paliwa stałego. Z powyższego przepisu wynika, że organem właściwym rzeczowo do nałożenia kary pieniężnej jest Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej. Z dołączonego do materiału dowodowego sprawu wydruku z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej wynika, że stałe miejsce wykonywania działalności gospodarczej Strony znajduje się w miejscowości [...], powiat [...], województwo Podlaskie. W związku z powyższym na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2018 r., poz. 1930, z późn. zm., dalej zwanej ustawą o Inspekcji Handlowej) w rozpatrywanej sprawie właściwy miejscowo jest Podlaski Wojewódzki Inspektor inspekcji Handlowej. Natomiast na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej organem wyższego stopnia właściwym do rozpatrzenia odwołania jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Odnośnie art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowaniu jakości paliw organ odwoławczy wskazuje, iż zgodnie z dyspozycją ww. przepisu Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnił dotychczasową działalność Strony oraz wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok kontroli, co skutkowało wymierzeniem kary w dolnej granicy przewidzianej ustawą.

Organ odwoławczy stwierdził, że z powyższych względów zarzut naruszenia art. 35d ust. 1 i 4 jest niezasadny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Organ odwoławczy wskazuje, że zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia świadectwa jakości. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wprowadzanie do obrotu paliw stałych oznacza sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem, o którym mowa

w art. 1 ust. 2 ww. ustawy. Strona niewątpliwie wprowadzała do obrotu paliwo stałe w związku z czym w myśl art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zobowiązana była do wystawienia dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych zwanego świadectwem jakości. Ponadto na podstawie art. 6c ust. 2 ww. ustawy Przedsiębiorca zobligowany był do przekazywania potwierdzonej za zgodność z oryginałem kopii świadectwa jakości każdemu podmiotowi, który nabywał od niego paliwo stałe.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podkreśla, że wskazana w art. 35a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw odpowiedzialność ma charakter obiektywny, nie jest uwarunkowana winą przedsiębiorcy, a administracyjna kara pieniężna jest wymierzana w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego, co oznacza, że kara pieniężna jest skutkiem zaistnienia stanu niezgodnego z prawem. Z powyższego wynika, że powoływana przez Stronę w odwołaniu okoliczność braku znajomości przepisów nie stanowi przesłanki do uchylecia bądź zmiany decyzji Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Białymstoku z 2 sierpnia 2019 r.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że podnoszona przez Stronę w odwołaniu okoliczność, że przepisy wprowadzające obowiązek wystawiania świadectwa jakości i przekazywania jego kopii każdemu nabywcy są stosunkowo nowe i nie była na ich temat prowadzona kampania informacyjna, również nie stanowi przesłanki do uchylecia bądź zmiany decyzji Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 2 sierpnia 2019 r. Bowiem ustawa z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw została prawidłowo ogłoszona w Dzienniku Ustaw. Również Rozporządzenie Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych, zostało prawidłowo opublikowane w dniu 4 października 2018 r. w Dzienniku Ustaw z 2018 r. pod poz. 1892 i weszło w życie w dniu 4 listopada 2018 r. Strona miała zatem możliwość zapoznania się z aktualnie obowiązującym stanem prawnym. Co więcej, jako profesjonalista winna była dochować w tym zakresie należytej staranności i od 5 listopada 2018 r. wydawać świadectwa jakości paliw stałych zgodnie z przepisami przywołanej powyżej ustawy i rozporządzenia.

W uzasadnieniu Przedsiębiorca wniósł także o odstąpienie od nałożenia kary lub jej zmiarkowanie poniżej poziomu wskazanego w ustawie. Ponadto Strona wskazała, że kwota nałożonej kary pieniężnej stanowi znaczną dolegliwość dla budżetu prowadzonej działalności.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, że art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi od 10.000 zł do 25.000 zł, jeżeli wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że każda kwota kary pieniężnej zawierająca się w powyższym przedziale jest zgodna z prawem. Jednocześnie należy wskazać, że Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w ramach przyznanych kompetencji zmiarkował wysokość kary pieniężnej do dolnej ustawowej granicy wynoszącej w tej sprawie 10.000,00 zł. Przepisy ustawy o systemie monitorowania

i kontrolowania jakości paliw nie przewidują możliwości wymierzenia kary pieniężnej poniżej ustawowego progu.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, iż w rozpatrywanej sprawie z treści przywołanych uprzednio przepisów art. 6c i art. 35a pkt 9 lit. a, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wynika, że organ działa w ramach decyzji związanej. W związku z powyższym do rozważań o możliwości odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w tej sprawie znajduje zastosowanie reguła kolizyjna, ustanowiona w art. 189a § 2 pkt 1 Kpa, zgodnie z którą w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych - przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, przepisów Działu IVa Administracyjne kary pieniężne Kodeksu postępowania administracyjnego w tym zakresie nie stosuje się. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie trafnie wskazał w swoim wyroku z dnia 11 lipca 2018 r. wydanym w sprawie o sygn. akt VIII SA/Wa 2015/18, że: dyrektywy wymiaru kar administracyjnych przewidziane w Kpa nie znajdują zastosowania w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi, czyli takimi, w stosunku do których ustawodawca nakazuje stosować pewien jednoznaczny mechanizm – sankcji pieniężnej.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 Kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ odwoławczy zważył, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Z powyższych względów w sytuacji gdy wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych nie były wydawane wcale nie można mówić, o znikomej wadze naruszenia. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Nie można też stwierdzić, że Strona zaprzestała naruszenia prawa, ponieważ czynności w tym celu zostały podjęte w następstwie kontroli, która ujawniła naruszenie stanowiące podstawę nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przez Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że na Stronę za to samo zachowanie tj. nie wystawienie i w konsekwencji nie przekazanie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją

administracyjna kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f ust. 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.).

Ponieważ w rozpatrywanej sprawie nie ziściły się przesłanki warunkujące ewentualne zastosowanie pouczenia organ odwoławczy nie znajduje podstaw dla zastosowania art. 189f § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.).

Reasumując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony, nie stanowią przesłanek do uchylenia decyzji Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 2 sierpnia 2019 r. w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w wysokości 10.000,00 zł, z uwagi na niewystawianie i nieprzekazywanie świadectw jakości do wprowadzanych do obrotu po 5 listopada 2018 r. paliw stałych, co narusza obowiązki wynikające z art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowaniu jakości paliw. W chwili kontroli obowiązek ten, bez wątpienia nie był przez Stronę realizowany.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Białymstoku nr NBP O/O Białymstoku: 44 1010 1049 0016 4522 3100 000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odnośnie wskazanych przez Stronę w odwołaniu okoliczność, że zapłacenie kary pieniężnej stanowiłoby znaczną dolegliwość dla budżetu prowadzonej działalności gospodarczej informuje, że nie stanowi ona przesłanki do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej. Jednakże organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, zgodnie z art. 189k § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.), na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo – administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej

/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1/ [...].

2/ [...].

3/ aa.